

[Bertel Dahlgaard.]

af produktionsfaktorerne sted, som samfundet og produktionsfaktorerne selv er interesseret i, og det er fuldt forståeligt, fordi den kendsgerning, der ligger bag det hele, er, at den danske produktion er stagnerende, samtidig med at vi har en udenrigsminister, der rejser til Paris og giver udtryk for, at man måske kan forhøje produktionen med 25 pct. i løbet af 5 år.

Når vi har disse kendsgerninger, at ingen er tilfreds, men alle erkender, at et nyt incitament må sættes ind, når vi har udtalelser og handlinger ovenfra den anden side af den store dam, der peger på den vej, vi har foreslået her, og når vi har så gode medhjælpere som den konservative fortid og den konservative fremtid, tror jeg alligevel fuldt og fast på, at der skal komme et resultat ud af det.

Karl M. Andersen: Den ærede forslagsstiller kunne påvise mere udbyttedeling i lande, hvor der var tvungen udbyttedeling, men det er jo ikke en sådan form for lovgivning, den ærede forslagsstiller foreslår her.

Med hensyn til det eksempel, jeg fremdrog, firmaet, der i løbet af 17 år har udbetalt 221 pct. i dividende, kan jeg henviser til folketingets forhandlinger 1949—50, sp. 952; der har afdøde folketingsmand Bue Bjørner fremdraget det.

At det skulle være muligt for udbyttedelingsnævnet at anvise veje til en øget produktion for alle de selskaber, der ligger under 4 pct. i dividende, tror jeg ikke på. Jeg tror ikke på, at det kan anvise veje, som disse selskaber ikke selv kender.

Den ærede forslagsstiller nævner den forskel, der er på den stilling, afdøde folketingsmand Axel Dam tog til dette forslag, og den stilling, jeg tager. Ja, Axel Dams umiddelbare tanke, da han stod overfor forslaget, var, at han måtte tage afstand fra det. Efter at have tænkt noget over det, syntes han, at han kunne give tilslutning til det, men vi fik aldrig noget at vide om, hvordan den endelige stilling blev. Forslaget kom aldrig til afstemning, og man fik aldrig at vide, hvad dr. Dam i virkeligheden mente om forslaget, efter at det havde gennemgået grundigere overvejelser. Nu ser vi her, at det konservative folkeparti også ser anderledes på udbyttedelingen, end Alexander Foss så på det. Måske kunne årsagen

hertil findes i, at man ser anderledes på problemerne, efter at man har fået flere oplysninger frem.

Jeg savner stadig oplysninger om, hvorvidt dette forslag kan øge udbredelsen af udbyttedelingsprincippet.

Poul Møller: Det glædede mig at høre den ærede ordfører for forslagsstillerne finde sin argumentation hos Konservativ Ungdom. Jeg var glad for at se, hvor stor vægt det ærede medlem lægger på Konservativ Ungdoms synspunkter, og hvordan han bestræber sig for at følge disse fremtidens synspunkter. Når således dansk politiks fortid har fundet dansk politiks fremtid, vil man måske nå ikke så helt lidt. Jeg håber, at den ærede ordfører også i andre spørgsmål vil lytte til Konservativ Ungdoms tale.

Løvrigt vil jeg gerne oplyse det ærede medlem om, at vi aldrig i den tid, jeg havde med de ting at gøre, har udtalt os for udbyttedeling, men for sociale fonds, for samarbejde formidlet gennem sociale hjælpefonds, gennem pensionsordninger o. lign., og at vi her på rigsdagen ikke, som man skulle tro efter den ærede ordførers tale, underkastede dette forslag trakasserier, men tværtimod i udvalget viste os overmåde forstående overfor en virkelig realitetsbehandling af problemerne. Sandheden er den, at den ærede ordfører ikke havde så forfærdelig hast med at indkalde udvalget sidste vinter. Såvidt jeg husker, blev det nedsat i november, og jeg tror kun, vi nåede at holde 3 møder i løbet af rigsdagssamlingen, og den sluttede dog ret sent. Men altså, hvis den ærede ordfører vil tage mere fat på sagen nu til vinter, kan det være, vi kan komme længere frem.

Kryger: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kunne ikke forstå, at man fra forskellig side havde vist dette forslag velvilje; det forundrer mig noget, for hvorfor skulle man ikke vise velvilje overfor et forslag, som det ærede medlem, der jo er en af de ældste pionerer for denne tanke, fremkommer med? Når det ærede medlem samtidig siger, at tiden muligvis kunne løbe fra mig, må jeg tilstå, at jeg er mere tilbøjelig til at tro, at tiden er løbet fra dette forslag. Jeg er bange for, at det er ved at blive forældet; jeg tror, det er andre retningslinier, vi skal ind på, hvis vi skal kunne nå til et virkeligt fornuftigt resultat.